

கிறிஸ்துவின் திருவருகையின் இரண்டாம் ஞாயிறு

2nd Sunday of Advent

2. søndag i advent

திருவருகைக் காலம் | Advent

Primary Bible: GT1931/NT1907 — Dansk GT1931 + NT1907 med oprindelig retskrivning

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 11:1-10

Verse Text

11:1 Men der skyder en Kvist af Isajs Stub, et Skud gror frem af hans Rod;

11:2 og HERRENS Aand skal hvile over ham, Visdoms og Forstands Aand, Raads og Styrkes Aand, HERRENS Kundskabs og Frygts Aand.

11:3 Hans Hu staar til HERRENS Frygt; han dømmes ej efter, hvad Øjnene ser, skønner ej efter, hvad Ørene hører.

11:4 Han dømmes de ringe med Retfærd, fælder redelig Dom over Landets arme. Voldsmændene slaar han med Mundens Ris, gudløse dræber han med Læbernes Aande.

11:5 Og Retfærd er Bæltet, han har om sin Lænd, Trofasthed Hofternes Bælte.

11:6 Og Ulven skal gaa hos Lammet, Panteren hvile hos Kiddet, Kalven og Ungløven græsse sammen, dem driver en lille Dreng.

11:7 Kvien og Bjørnen bliver Venner, deres Unger ligger Side om Side, og Løven æder Straa som Oksen;

11:8 den spæde skal lege ved Øglens Hul, den afvante række sin Haand til Giftslangens Rede.

11:9 Der gøres ej ondt og voldes ej Men i hele mit hellige Bjergland; thi Landet er fuldt af HERRENS Kundskab, som Vandene dækker Havets Bund.

11:10 Paa hin Dag skal Hedningerne søge til Isajs Rodskud, der staar som et Banner for Folkeslagene, og hans Bolig skal være herlig.

திருமுகம் (Epistle)

Romans 15:4-7

Verse	Text
-------	------

15:4	Thi alt, hvad der er skrevet tilforn, det er skrevet til vor Belæring, for at vi skulle have Haabet ved Udholdenheden og Skrifternes Trøst.
------	---

15:5	Men Udholdenhedens og Trøstens Gud give eder at være enige indbyrdes, som Kristus Jesus vil det,
------	--

15:6	for at I endrægtigt med een Mund kunne prise Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader.
------	---

15:7	Derfor tager eder af hverandre, ligesom ogsaa Kristus har taget sig af os, til Guds Ære.
------	--

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 21:25-36

Verse	Text
21:25	Og der skal ske Tegn i Sol og Maane og Stjerner, og paa Jorden skulle Folkene ængstes i Fortvivlelse over Havets og Bølgernes Brusen,
21:26	medens Mennesker forsmægte af Frygt og Forventning om de Ting, som komme over Jorderige; thi Himmels Kræfter skulle rystes.
21:27	Og da skulle de se Menneskesønnen komme i Sky med Kraft og megen Herlighed.
21:28	Men naar disse Ting begynde at ske, da ser op og opløfter eders Hoveder, efterdi eders Forløsning stunder til."
21:29	Og han sagde dem en Lignelse: „Ser Figentræet og alle Træerne;
21:30	naar de alt springe ud, da se I og skønne af eder selv, at Sommeren nu er nær.
21:31	Saaledes skulle ogsaa I, naar I se disse Ting ske, skønne, at Guds Rige er nær.
21:32	Sandelig, siger jeg eder, at denne Slægt skal ingenlunde forgaa, førend det er sket alt sammen.
21:33	Himmelen og Jorden skulle forgaa; men mine Ord skulle ingenlunde forgaa.
21:34	Men vogter eder, at eders Hjerter ikke nogen Tid besværes af Svir og Drukkenskab og timelige Bekymringer, saa hin Dag kommer pludseligt over eder som en Snare.
21:35	Thi komme skal den over alle dem, der bo paa hele Jordens Flade.
21:36	Og vaager og beder til enhver Tid, for at I maa blive i Stand til at undfly alle disse Ting, som skulle ske, og bestaa for Menneskesønnen."